

Međimursko veleučilište u Čakovcu

Program rada za mandatno razdoblje 01.10.2019. – 30.09.2023. godine

doc.dr.sc. Igor Klopotan

Temeljne odrednice programa i osnovni ciljevi za mandatno razdoblje:

1. Radna okolina i ljudski resursi

„Zemlje znanja su shvatile da u budućnost mogu samo razvijajući ljudski kapital i time povećavajući bogatstvo nacije.“

Kolektivni ugovor za zaposlenike u sustavu znanosti i visokog obrazovanja je, nakon više od pet godina, napokon potpisan krajem prošle godine. Iako se tumačenja kolektivnog ugovora razlikuju u ovisnosti koja strana ga tumači, on donosi značajne promjene u sustavu znanosti i visokog obrazovanja, a ponajviše u smislu zaštite zaposlenika od prekomjernog rada. Naime, kolege sindikalisti, koji rade u sustavu, su izračunali da naši nastavnici i znanstvenici rade i više od 70 sati tjedno! Ono što je nedostajalo u sustavu je normiranje rada. Kolektivni ugovor napokon dosta precizno definira koliko nastavnik mora održati „kontakt sati“ nastave i ostalih obaveza tipa mentorstva, te koliko radnog vremena troši na stručni i znanstveni rad, te na administrativne poslove.

Ono što smatram ključnim naglasiti u prvom poglavlju programa rada je činjenica da ste upravo vi, zaposlenici i nastavnici nositelji razvoja Međimurskog veleučilišta. Zaposlenici moraju osjećati ovu instituciju kao svoju, radna atmosfera mora biti ugodna, prijateljska i kolegijalna. Smatram da su naši visokoobrazovani nastavnici, koji rade u sustavu, dovoljno samosvjesni i odgovorni da obave svoje svakodnevne poslove i rad sa studentima bez posebnog uplitanja i nadzora od strane uprave veleučilišta. Budući da sam u dva mandata bio sindikalni povjerenik, dobro poznajem izazove suradnje uprave i zaposlenika. Cilj mi je vlastitim primjerom potaknuti izgradnju kvalitetnih međuljudskih odnosa svih zaposlenika u kolektivu, kao i studenta, ali i vanjskih suradnika i svih dionika koji su vezani uz Međimursko veleučilište. **Smatram da jedino zadovoljan zaposlenik može dati svoj maksimum znanja i kreativnosti.** To se sigurno ne može postići prekomjernom administracijom posla kao i prekomjernom kontrolom zaposlenika, u što ubrajam i ulaske na nastavu od strane uprave. Na taj način ne može se steći povjerenje i graditi dobre odnose.

Posebno bih istaknuo materijalne nagrade zaposlenicima koji će u budućnosti biti uključeni u znanstvene i stručne projekte i druge dodatne poslove na Veleučilištu. Iznos financijske nagrade biti će u skladu s angažmanom pojedinog zaposlenika. Smatram da tom financijskom nagradom možemo potaknuti kolege da pišu, prijavljuju i uključuju se u projekte i druge aktivnosti i time značajno pomoći razvoju Veleučilišta i lokalne zajednice. Veleučilište će podupirati i financirati akademsko napredovanje kroz doktorate naših zaposlenika, kao i doškolovanje i stručno usavršavanje svih zaposlenika. S time da bih posebno istaknuo da stručno usavršavanje nastavnika uključuje odlaske na konferencije ali i pohađanje edukacija vezanih uz njihovo područje rada. Podupirati će se i sufinancirati stjecanje znanstvenih zvanja, budući da bi jedan od ciljeva Veleučilišta trebao biti da postane znanstvena ustanova. Za taj cilj je potrebno ostvariti više preduvjeta: (i) usvojiti strateški program znanstvenih istraživanja i (ii) osigurati minimalni broj znanstvenika na instituciji (15) (5 u području).

Dozvoljen je i poželjan rad i na drugim srodnim institucijama, ali u količini koja ne utječe na kvalitetu rada na matičnom Veleučilištu. Rad na drugim institucijama potiče razvoj suradnje nastavnika istih ili srodnih područja te time utječe na ukupnost kvalitete nastave unutar i izvan Veleučilišta. Na taj način osigurava se otvorenost Veleučilišta prema drugim institucijama, razmjena stručno-znanstvenih informacija, mobilnost studenata te širenje kruga suradnika u svim smjerovima.

2. Rad sa studentima

Studenti su svrha našeg rada u sustavu visokog obrazovanja i stoga naš fokus mora biti na njima. Zadovoljstvo studenata je usko vezano uz zadovoljstvo nastavnika i svih zaposlenika Veleučilišta. Kako bi potaknuli ustanovu na iskorak na viši nivo potrebno je poticati razvoj studenata u stručnom i znanstvenom dijelu, te ih poticati da se uključuju u projekte koje će nositi naši nastavnici. Studente će se i dalje poticati na uključivanje u organizaciju, posjete i rad stručnih i znanstvenih konferencija. Smatram da je potrebno, u suradnji sa lokalnom zajednicom i privatnim sektorom, ojačati program stipendiranja studenata slabijeg materijalnog statusa. Posebnu pozornost ću posvetiti radu Alumni kluba i Centru za razvoj karijera budući da su ključni za pravovremeno i adekvatno rješavanje problema studenata unutar institucije i u budućem profesionalnom razvoju studenata. Također smatram da je

ključno da studenti ostanu u kontaktu sa ustanovom i da se dobar odnos nastavi i dalje što će se pozitivno odraziti na ugled i promociju Veleučilišta.

Najbolje studente bi trebalo poticati da svoju profesionalnu karijeru nastave na Veleučilištu kao asistenti, istraživači ili suradnici. U tu svrhu uključiti ćemo se u znanstvene projekte, kao suradnici, Hrvatske zaklade za znanost. Kroz projekte ćemo financirati doktorate naših mladih kolega koji odluče svoju karijeru nastaviti na Veleučilištu. Također, slabijim studentima osigurat će se pomoć putem demonstratura.

Već prisutnu praksu volontiranja studenata potrebno je i dalje motivirati. U volonterski rad mogu se uključiti studenti sa svih studijskih programa. S obzirom na aktualnost nastavnih programa studija Održivi razvoj, može se predložiti volontiranje u vidu promocije održivosti u društvu – u širokim društvenim zajednicama, ali i po školama; upoznavati zajednicu o značaju i važnosti održivog razvoja.

Studenti Menadžmenta turizma i sporta već su i do sada sudjelovali ili sami organizirali određene akcije u kojima su bili volonteri ili sami organizatori. Ovi studenti, posebno na specijalističkom studiju bi trebali imati obavezu uključivanja u ponudene volonterske akcije ili bi na kolegijima kojima je to dio sadržaja trebali sami osmisliti / provesti određenu manifestaciju kao dio ispitnog gradiva. Time bi dobili praktična znanja i dio ispitnog gradiva pretvorili u stvarnu praksu. Moguće je razviti suradnju s organizacijama u okolini i razvijati određene projekte, tako da se studentima naglašava društveno korisno djelovanje i uključuje ih se u rješavanje izazova okoline u kojoj studiraju, a neki i žive.

Studentima bi se trebala u nastavu uključiti izrada što više projektnih rješenja za stvarne probleme u organizacijama s kojima bi se sklopila suradnja, na način da predlažu ili daju određena rješenja, a to im čini dio bodova/ocjene iz kolegija, eventualne nagrade od davatelja zadataka, dok Veleučilište dogovara s naručiteljem zadatka odgovarajuće nematerijalne pogodnosti (usavršavanje, poklon bonove iz djelatnosti organizacije i sl.) za nastavnike koji mentoriraju studente u izradi zadatka.

Također bi se moglo pokrenuti studente da provedu još neke akcije ili da samim uključivanjem u neke procese u instituciji to odrade kao obaveznu praksu.

Veleučilište bi poticanjem studenata na uključivanje u programe volontiranja omogućilo istima da se upoznaju sa područjem koje im je još uvijek nepoznato i da im osim društveno korisnog djelovanja također omogući razvoj određenih socijalnih kompetencija kao i stjecanje iskustva. Veleučilište bi tako poticalo društvenu odgovornost studenata, razvijalo suradnju s organizacijama i institucijama, doprinijelo dobiti svih sudionika, a ujedno gradilo ugled Veleučilišta koje razvija i unaprjeđuje društvenu odgovornost.

3. Unapređenje nastavnog procesa, osvježavanje postojećih studijskih programa i pokretanje novih studijskih programa

Sa svrhom unapređenja nastavnog procesa poticati će se školovanje nastavnika u području metoda poučavanja, prezentacijskih i komunikacijskih vještina. Postojeći studijski programi moraju se kontinuirano revidirati u skladu s najnovijim spoznajama iz područja te potrebama na tržištu rada. Aktivnosti usklađivanja studijskih programa sa zahtjevima tržišta u sljedećem razdoblju potrebno je dodatno intenzivirati s obzirom da Veleučilištu prethodi revizija studijskih programa. Potrebno je i dalje raditi na unaprjeđivanju ishoda učenja i izrada tablica za čiji sadržaj odgovornost snosi nastavnik nositelj kolegija. Poželjno je izraditi Matricu ishoda učenja kojom se ukazuje na doprinos svakog od kolegija unutar studijskog programa. Na taj način transparentno se prikazuje važnost kolegija, nadopunjavanje sadržaja, preklapanja u sadržajima, ali i studentima (kako sadašnjim, tako i budućima) daje pravu sliku studija i kolegija koje upisuju te postupak stjecanja kompetencija iz završne svjedodžbe i njenog dopunskog dijela, ovisno o upisanom smjeru.

Jedan od primarnih zadataka je pokretanje diplomskog studija Računarstva, gdje postoji potpora privatnog poslovnog sektora i naznaka ozbiljnog partnerstva i ulaganja u Veleučilište. U skladu s time u planu mandatnog razdoblja je zamjena dotrajale računalne opreme i nabava nove.

Međimursko veleučilište u Čakovcu posebno je po tome što izvođenjem svojih stručnih studija studentima omogućava obrazovanje na područjima koja se ne izvode nigdje u našem okruženju, pa čak bi se moglo reći ni u cijeloj Hrvatskoj. Ovu konstataciju možemo potkrijepiti činjenicom da se preddiplomski stručni studij Održivi razvoj kao interdisciplinarni tehnički studij izvodi samo na ovom Veleučilištu.

Prioritet ovog studijskog programa je vraćanje dozvole za upis studenata koja je privremeno oduzeta u sklopu provođenja revizije dijela studijskih programa – konkretno studija Održivi razvoj. Potrebno je ispuniti sve zatražene uvjete i preporuke kako bi se omogućilo otvaranje daljnjih upisnih kvota studenata na 1.godinu studija.

Ukoliko je u međuvremenu dobivena dozvola za otvaranje upisnih kvota u 1. godinu studija Održivi razvoj, početne su pozicije znatno bolje, iako ne i dobre. Ostaje pitanje nedostatnosti studenata 2. i 3. godine studija po svim smjerovima, što znači stagnaciju u razvoju, ali i problem u zadovoljavanju norme sati nastavnika zaposlenih na tom studiju. To je problem s kojim se treba suočiti te u skladu s novim Kolektivnim ugovorom i normiranjem radnih sati pronaći rješenje kako bi se premostile sljedeće dvije godine studija. Istovremeno je to i prilika da se nastavnici aktiviraju na području izrade skripti, udžbenika, doktorskih studija i izvannastavnih aktivnosti, a sve s ciljem poboljšanja studijskog programa.

U svakom slučaju, studij Održivog razvoja je inovativan, kreativan, društveno potreban, još uvijek jedini u Hrvatskoj u području interdisciplinarnih tehničkih znanosti, daje dobar kadar koji je gospodarstvo prepoznalo, i stoga je važno vratiti ga, ojačati i unaprjeđivati. Interes studenata za upisivanje pojedinih smjerova u 2. godini studija s vremenom će ukazati u kojem smjeru je potrebno razvijati ovaj kompleksni studijski program.

Za potrebe revizije koja se provodi na Veleučilištu u dijelu djelatnosti upravo na studijskom programu Održivi razvoj velik dio aktivnosti i zadataka u pogledu razrade nastavnog programa je odrađen. Kroz proces revizije definirano je da titule koje studenti dobivaju ostaju u predviđenom određenju „bacc.ing.evol.sust“, odnosno „prvostupnik inženjer održivog razvoja“, uz dopunske diplome po studijskim smjerovima: termotehničko inženjerstvo, održiva gradnja, ekoinženjerstvo. Kao takvo je ustrojeno, prepoznato i priznato i na takvim pozicijama potrebno je dalje razrađivati i unaprjeđivati program.

Potrebno je razmotriti mogućnost preslagivanje nastavnih programa u tri (3) studijska smjera na način da se djelomično preklapaju kolegiji čime bi se širili vidici prvostupnika inž.odr.raz., ali i rasteretilo Veleučilište od prevelikog broja vanjskih suradnika (na način da se objedinjuju studenti sa tri smjera na pojedinim kolegijima). Izmjene i poboljšanja studijskog programa bit će potrebni i nužni, a mogu se ostvarivati sukcesivno svake akademske godine

kroz izmjene i dopune nastavnog programa u opsegu manjem od 20%, a u skladu s Pravilnikom.

S obzirom da preddiplomski stručni studij Održivog razvoja završava već peta generacija studenata, što na godišnjoj razini u prosjeku iznosi oko 50-ak novopromoviranih inženjera održivog razvoja godišnje, postavlja se nužnost i hitnost otvaranja specijalističkog studija Održivi razvoj unutar Veleučilišta. Studenti Održivog razvoja (otprilike oko 20% iz svake generacije, što iznosi cca 10 studenata godišnje) nastavljaju studij na drugim institucijama sa srodnim nastavnim programom (najčešće Varaždin, Zagreb, Maribor). Pri tome najčešće imaju velik broj razlikovnih ispita, ali i ne dobivaju titulu magistra ili specijalista održivog razvoja u interdisciplinarnom tehničkom području.

Na temelju dosadašnjih statističkih i realnih pokazatelja, zapošljavanje prvostupnika inženjera održivog razvoja (bacc.ing.evol.sust.) nije upitno – gospodarstvo ih je prepoznalo kao traženu struku, a znanja stečena na Veleučilištu su dostatna za uključivanje u radne procese te često puta pohvaljena od strane gospodarstvenika, odnosno poslodavaca. S druge strane, studenti koji upisuju diplomatske ili specijalističke studije na drugim institucijama također su hvaljeni i zamijećeni po svojim kvalitetnim i specifičnim znanjima stečenim na Veleučilištu. Upravo takve informacije nas obvezuju da osiguramo daljnje školovanje izvrsnima te mogućnost da dođu do VII. stupnja obrazovanja i titule „specijalist održivog razvoja“, što slobodno možemo reći da je trenutno jedno od najaktualnijih pitanja u društvu te vlada velika zainteresiranost i potreba za školovanjem visokoobrazovnih kadrova u tom aktualnom području. Vjerujem da unutar Veleučilišta postoji snaga, volja, znanje i kreativnost nastavnika, kao i vanjskih suradnika da izrade program specijalističkog studija, te se taj zadatak stavlja kao prioritet u narednom četverogodišnjem razdoblju.

Na temelju dosadašnjeg iskustva i interesa studenata, upisna kvota od 45 redovnih studenata je optimalna, međutim s obzirom na tri smjera u koja se student opredjeljuju prema vlastitom izboru u 2.godini studija, bilo bi uputno kvotu povećati na minimalno 60 studenata 1.godine studija. S obzirom na dosad uobičajeno osipanje i neuspješno savladavanje programa 1. godine, u 2. godinu se upisuje oko 90% studenata, što bi iznosilo minimalno 50-ak studenata. Upravo to je broj koji bi osigurao minimalno 15-ak studenata po jednom smjeru, što je za tehničke znanosti ujedno i optimalno.

Kvalitetnim programom kao i osiguravanjem daljnjeg obrazovanja na višem stupnju specijalističkog studija održivog razvoja, uz kvalitetnu promidžbu, potrebno je nastojati probuditi interes i povećati broj upisanih izvanrednih studenata, čime bi se osigurala sredstva za kvalitetniji i sadržajni rad Studija.

Za kvalitetno osiguravanje kvalitete nastave neophodno je da po svakom smjeru budu barem tri (3) zaposlena nastavnika te se na temelju toga planira zapošljavanje novih nastavnika. Osim što se time postiže znatno povoljniji omjer broja studenata/broj nastavnika, na taj način osigurava se i kontinuitet odvijanja nastave, kvaliteta nastave, mogućnost da nastavnik preuzima obvezu i odgovornost za preuzimanje cjelokupnog kolegija kojemu je nositelj (predavanja i vježbe), a što u konačnosti rezultira kvalitetom rada, transparentnosti obveza i načina ocjenjivanja, te zadovoljstvu studenata.

Na taj način Veleučilište osigurava svoju samodostatnost u pogledu održavanja nastave, ali se ne isključuju vanjski suradnici. Naprotiv, dobrodošlo je angažiranja vanjskih suradnika, posebno iz područja gospodarstva, kako bi studentima donijeli znanja iz prakse. Sustav vanjskih suradnika potrebno je održavati, cijeniti i valorizirati na adekvatan način. Potrebno je i dodatno motiviranje za rad na završnim radovima studenata. Kako je pokazalo dosadašnje iskustvo, oni su od velike važnosti za funkcioniranje Veleučilišta, veza su s gospodarstvom i mogućnošću pronalaženja partnera za organizaciju stručne prakse studenata, kao i buduće zapošljavanje.

4. Stručna praksa studenata

Potrebno je još kvalitetnije organizirati stručnu praksu studenata, na način da se sklope ugovori s poželjnim gospodarstvenicima koji se ugovorno obvezuju preuzeti određeni broj studenata na praksu. Na taj način osigurava se kvalitetna praksa, praćenje studenata i ocjenjivanje iz područja prakse i sigurnost da je praksa obavljena i odrađena u skladu s normativima za praksu, u pogledu satnice i sadržaja. Isto tako rasterećuje se studente u pronalaženju tvrtke koja bi ih eventualno željela primiti na odrađivanje prakse.

5. Terenska / izvan učionička nastava, gosti predavači i projektni zadaci studenata

Potrebno je provoditi redovitu terensku i izvan učioničku nastavu, što bi bila obveza svakog nastavnika iz područja kolegija kojima su nositelji, a kojima se sadržaj kolegija može povezati s programom terenske nastave. Osim toga, poželjno je angažiranje gosta predavača iz područja struke. Preporuka je najmanje po jedna terenska/izvan učionička nastava iz svakog kolegija (u stručnom dijelu studijskog programa), s time da se preporuča objedinjavanje terenske nastave iz barem dva kolegija. Terenska / izvan učionička nastava bi trebala biti vezana uz sadržaj kolegija na način da studenti imaju zadatak ili predlažu rješenja na temelju novih saznanja iz terenske nastave, tako da se terenska nastava ne svede na izlet bez svrhe i interesa studenata.

Također je poželjno da se studentima 3. godina stručnih studija, a posebno specijalističkog studija omogući da ih se na vježbama iz određenih kolegija povezuje i uključuje u izradu projektnih zadataka, na način da im se predstavljaju poduzeća iz okoline i postavljaju pred njih određeni problemski zadaci i traže moguća rješenja. Na taj način se studentima omogućuje da praktično primjenjuju svoja znanja iz ranijih godina studiranja, stječu se kompetencije, a moguće da i izuzetnim rezultatima osiguraju određene nagrade ili čak i svoja buduća radna mjesta. Studentima tako nastava postaje kreativna i primjenjiva, a Veleučilište razvija suradnju s poduzećima iz svoje okoline i ostvaruje određenu korist.

6. Cjeloživotno obrazovanje

S obzirom na kompetencije nastavnika zaposlenih na Veleučilištu, potrebno je znanja podijeliti sa širom društvenom zajednicom u vidu organiziranja tečajeva cjeloživotnog obrazovanja. Posebno su traženi programi cjeloživotnog obrazovanja iz područja Računarstva. Osim Cisco akademije koja je sada u ponudi, programi bi se mogli osmisliti u vidu kraćih programa/seminara/radionica za određena uska područja interesa koje postoji na tržištu, npr. za izradu video igrica. Područje menadžmenta je posebno interesantno područje i postoje mogućnosti za razvoj dodatnog obrazovanja ili kraćih radionica iz područja istraživanja tržišta, marketinga, organizacije događaja i slično. Svaki smjer studija Održivi razvoj (TTS, OG, EI) treba preuzeti odgovornost za idejni koncept, ciljane skupine, razradu programa obrazovanja te realizaciju barem jednog ciklusa cjeloživotnog obrazovanja unutar razdoblja od tri (3) godine, što bi značilo svake godine najmanje jedan ciklus iz područja studija

Održivog razvoja. Odjeli Računarstva i Menadžmenta turizma i sporta također bi preuzeli organizaciju svaki barem jednog ciklusa obrazovanja.

Naglasak bi trebao biti da se osmisle radionice namijenjene za studente, stručnjake i širu zainteresiranu zajednicu, koje bi pokrivale područja od stručnog i društvenog interesa i to u kraćem obimu i povoljnu cijenu tako da postoji realna mogućnost njihovog prijavljivanja. Radionice bi izvodili zainteresirani i stručni nastavnici Veleučilišta uz određenu naknadu. Osim programa cjeloživotnog obrazovanja, svaki odjel trebao bi organizirati barem jedan okrugli stol godišnje. Cjeloživotno obrazovanje moralna je obveza nastavnika koji svoja znanja moraju širiti na cijelu društvenu zajednicu te tako oblikovati kvalitetniji život i društvo u cjelini.

Okrugli stolovi, gosti predavači i programi cjeloživotnog obrazovanja, predstavljaju otvorenost Veleučilišta prema gospodarstvenicima, građanima, studentima i svim zainteresiranima da se uključe u rad na određenim temama. Time se promoviraju studijski programi, znanja i vještine nastavnika i studenata, te proširuju vidici, sklapaju poznanstva i preduvjeti za moguću daljnju suradnju na projektima, stručnim i znanstvenim radovima i sl.

7. Znanstvena i stručna djelatnost

Zbornik radova Međimurskog veleučilišta u Čakovcu, kao i zbornik radova sa konferencije Veleučilišta, trebali bi postati relevantni znanstveni časopisi indeksirani u Scopus-u i Wos-u. Iz tog razloga bi trebalo napraviti nužne organizacijske izmjene u uredništvu časopisa i zbornika sa konferencije, odnosno, pozvati vanjske renomirane znanstvenike da postanu urednici, te da podižu kvalitetu radova koji se objavljuju. Isto tako časopis može odmah postati i potpora većim međunarodnim konferencijama i na taj način privući nove autore, istraživače i recenzente.

8. Međunarodna suradnja, suradnja s gospodarstvom i infrastruktura

Međunarodnu suradnju potrebno je kontinuirano graditi. Osim programa mobilnosti studenata i zaposlenika, poticati će se i pokretanje združenih studijskih programa sa uglednim fakultetima i veleučilištima u inozemstvu. Potrebno je uspostaviti više partnerskih obrazovnih

ustanova s kojima se može realizirati mobilnost unutar uskog područja struke u području održivog razvoja (održivi razvoj, graditeljstvo, strojarstvo, ekologija i sl.), budući da je broj takvih ustanova/institucija premalo zastupljen, posebno u odnosu na institucije iz drugih studijskih programa na Veleučilištu. Budući da su studijski programi na veleučilištima okrenuti tržištu rada, velik dio rada biti će usmjeren na jačanje suradnje s gospodarstvom kroz zajedničke projekte. Time će se osigurati i prepoznatljivost naših programa na tržištu rada, a i omogućiti lakše uočavanje nedostataka postojećih programa. Suradnja s gospodarstvom jačati će se kroz sve razine rada veleučilišta, od radova studenata pa do suradnje na zajedničkim znanstvenim i stručnim projektima. Osim toga potrebno je pojačati promotivne akcije Međimurskog veleučilišta u Čakovcu (kroz vlastite aktivnosti, putem medija, praćenja naših studenata i njihovog rada u praksi i sl.),

9. Društvena odgovornost

Posljednje poglavlje, ali ne i manje važno, ovog programa rada je poglavlje o društvenoj odgovornosti. Ovdje treba jasno naglasiti individualnu i kolektivnu društvenu odgovornost, koje ni u kojem slučaju ne bi trebalo stavljati u isti kontekst. Društvena odgovornost kolektiva, odnosno Veleučilišta, je odgovornost prema svim dionicima, zaposlenicima, studentima, lokalnoj zajednici, široj društvenoj zajednici, očuvanju okoliša i društvu u cjelini. Odgovornost prema zaposlenicima smo opisali u prvom poglavlju, prema studentima u drugom, a odgovornost prema lokalnoj i široj društvenoj zajednici bi mogli opisati na slijedeći način: (i) podizanje kvalitete studija, (ii) zapošljavanje najboljih kadrova, a ukoliko je moguće iz redova najboljih studenata, (iii) kroz znanstvene i razvojne projekte pomoći razvoju društvene zajednice, (iv) vrijednost za novac, budući da se rad Veleučilišta financira javnim novcem postoji posebna odgovornost prema kvaliteti koju pružamo i napretku kojeg ostvarujemo i (v) poštivanje svih zakonskih, etičkih i ostalih normi ponašanja. Individualna društvena odgovornost svakog pojedinca se ogleda u njegovom pristupu radu, odnosu prema kolegama i studentima, poštivanju etičkih normi, odgovornosti prema društvenoj zajednici i prenošenju tih vrijednosti na studente i ostale.